

Dürüstlüğün Sonucu

– Yanlız adam · 24 Haziran 2011

Ali; üçü erkek ikisi kız beş kardeşin en küçüğü idi. annesi küçük yaşında iken vefat etmiş abileri ile ablaları evlenmiş ayrı ayrı yaşamlarını sürdürüyordu.

Uzun uzun gece gündüz düşündü şehire gidip çalışmaya hayatını bir düzene koymaya karar verdi.

Bir gün yatağının altında duran valizini aldı kapağını açarak yatağının üzerine koydu, başladı sağa sola bakıp gözüne kestirdiği eşyalarını kapağı açık valizinin yanına atmaya.

En yenileri ne varsa onları alıyordu gerçeği pek de yeni elbisesi yoktu genellikle pek ütü istemeyen eşyalarını aldı.

Birden odanın kapısının gıcirtısından irkildi ve kapıya baktı gelen yaşlı babasıydı.

Hayatın çilesini çekmekten saçları bemyaz olmuş gözleride çökmüş hafif kamburlaşmış babasına;

Bir şeymi var baba dedi.

Baba da;

Ali ye ne bu durum oğul bir yeremi gidiyorsun dedi.

Babasına dönerek evet baba evet gidiyorum. İnsanca insan gibi yaşamaya şehire gidiyorum dedi.

Baba; iyi düşündünmü oğul gidersen ben burada nasıl yalnız yaşarım, üç beş davara da nasıl bakarım, benim durumum ortada ha bu gün varım ha yokum dedi.

Ali de babasının boynuna sarılarak otur şuraya deyip yatağının üzerine valizinin yanına babasını oturttu.

Baba bak durumumuz da ortada sen en iyisini yaptın, sağlığında neyin varsa abimlerle ablamlarla paylaştırdım rahatladın, banada 5 dönüm tarla 8 koyun 2 inek birde yıkılmak üzere olan bir ev verdin. Allah razı olsun gerçeği neyin vardı ki dedi;

Baba ali ye oğul bak seni evlendiremedim diye abinlerin ablanların karşı çıkmasına karşın ben sana bu evi de verdim başka ne yapabilirimki oğul dedi.

Ali babasına ben askerliğimi yaptım artık evlenmem gerek ancak benim fakirliğimden kimse bana bakmıyor kimse de kızını vermiyor uzun uzun düşündüm karar verdim şehire gitmeye orada bir iş bulup daha sonra da bir ev tutup köyde de neyim varsa satıp senide yanıma alıp evlenip hayatımı sürdürmek istiyorum.

Baba da iyi güzel oğul da sen bunları kafana koymuşsun ancak bu düşündüklerin nasıl olacak gidip hemen iş bulacakmısın dedi.

Baba ben askerdeyken bizim mangada olan şehirde oturan bir çocuk vardı bana gel şehire sana bizim patronun yanında iş buluruz derdi çok uyanık bir çocuk du beni çok severdi bende arada sırada onun nöbetlerini tutardım dedi.

Babası Ali ye bakıp ah be oğul sen ne safsın bu adam senin saflığını kullanmış sana bu arkadaşından hayır yok bu arkadaşın seni her zaman kullanır dedi.

Yok yok baba o öyle biri deyil dedi.

Baba da bu söylediğimi sakın unutma oğul dedi.

Merak etme bir şey olmaz diyerek eşyalarını valizinin içine doldurmaya başladı bir yandan da babasına baba ben Mehmet'e söyledim ben gelene kadar davarlara Mehmet'in kardeşi bakacak gelince de davaları Mehmete satacağım dedi.

Eşyalarını valizine doldurdu babasının elini öpüp valizini eline alıp bahçeye çıktı içini çekerek şöyle hüzünlü hüzünlü etrafına baktı.

Çocukluk günlerini hatırladı dut ağacına baktığında içi öyle burkuldu ki ölmüş olan annesi gözlerinin önüne geldi hani annesi kendisine kızdığında, bağırduğunda iki şaplak vurmak için peşinde koştuğunda hemen o dut ağacının üzerine çıkardı bir kerede ağaca çıkmaya çalışırken düşmüştü onun düştüğünü gören annesi koşarak ona sarılıp bir yerinde bir şey varmı diye kendisine bağıra bağıra sormuştu.

İşte; anne bu kızsada da bağırda ama evladının eline bir kıymık batsada o kızgınlığını unuttur evladı için yapmayacağı şey yoktur dedi kendi kendine.

Benim anam öyle bir anaydı kı sabahları erkenden kalkar beş çocuğunu doyurur inekleri sağar, sonrada çapayı eline alır tarlaya gidip tarlayı çapalar, eve gelirken de yolda bulduğu çalı çırpyı sırtına sarar eve getirip fırında yakar mis gibi ekmekleri fırında pişirirdi.

Ama; annem hayatın bu zorluklarına daha fazla dayanamadı hakkın rahmetine kavuşdu diye içinden geçirip annesine bir fatiha okudu.

Bunları daha fazla düşünürsem buradan gidemeyeceğim deyip acelece valizini eline aldı yola çıktı.

Yola çıktıkta sonra acaba bir araba gelirmi diye hem düşünüyor hemde köyün iki kilometre uzağındaki şehirler arası otobüslerin geçtiği yola yürüyordu gerçeği Ali lerin köyüne sabahları karşı köyden bir minübüs geliyor köyden şehire gidecekleri alıp götürüyordu bu münübüs sabah gitmişti.

Köyün çıkışındaki tepeye gelince durdu şöyle bir köyüne hüzünlü hüzünlü içini çekerek baktı her ne olursa olsun kendi kendine seni unutmuyacağım dedi.

Bir süre yürüdükten sonra tam otobüslerin geçtiği yola yaklaştığında köyden bir araba geldi yanında durdu arabanın içinde köyün Muhtarı Ahmet amca vardı arabayı kullananda yabancı biriydi.

Muhtar hayırdır Ali nereye böyle dedi Ali de şehire gidiyorm muhtar amca dedi muhtarda hadi gel bizde şehire gidiyoruz senide götürelim dedi arabanın kapısını işaret etti.

Kapıyı açar açmaz selam verdi arabaya bindi;

Muhtar dönüp Ali ye hayırdır bir şeymi var neden gidiyorsun şehire dediğinde;

Durumumuzu biliyorsun muhtar amca mal yok mülk yok askerliğimi yaptım yanımda bir babam var evlenme çağım da geldi ama yokluktan evlenemiyorum şehire gidip iş bulup yaşantıma çeki düzen vermek istiyorum dedi.

Muhtarda arabayı kullanan bey efendiye dönüp Ali köyde sevdiğim bir çocuktur dürüst efendi herkeze saygı gösteren büyüğünü büyük, küçüğünü küçük bilen yalan söylemeyen herkezin yardımına koşan bir çocuktur madam şehire iş aramaya gidiyor senin bildiğin yerde işçi arayan varmı, varsa yardımcı olursan sevinirim ayrıca ben Ali ye kefilim dedi.

Arabayı kullanan Mustafa bey varlıklı emlak ve arazi alıp satan biriydi şöyle bir durup düşündü ve Ali ye senin tahsilin ne dedi. Ali de ben orta okulu betirdim dedi.

Mustafa bey Ali ye ehliyetin varmı diye sordu Ali de askerdeyken ehliyet aldım ama pek araba kullanmadığım için şimdi kullanabilirmiyim bilemiyorum ama traktör kullanıyorum dedi.

Mustafa bey Ali ye madem traktör kullanıyorsun araba da kullanırsın ama kısa bir süre acemilik çekersin dedi ve ekledi madem muhtar sana kefil benim yanımda çalışırmısın dedi.

Bunu duyan Ali şaşırđı çalışırım çalışırım ama ne iş yapacağım yapacağım işi yapabiliyordum ki dedi.

Mustafa bey benim yazahanede duracaksın telefonlara bakacaksın arada sırada gelen müşterileri gideceği yerlere götüreceksin senin şimdi yatacak yerinde yoktur yazahanede bir boş oda var ben arada sırada orada yorgun olunca yatıyorum orada da yatarsın dedi.

Bunu duyan Ali şaşırđı ne diyeceğini hiç düşünmeden tamam amca dedi.

Ali nin tamam amca demesi üzerine Mustafa bey ile Muhtar başladılar gülmeye Ali de için için iş bulduğuna, yatacak yerde de olduğuna seviniyordu.

Şehire geldiklerinde araba iki katlı bir binanın önünde durdu Mustafa bey geldik dedi arabadan indi.

Arabadan indikten sonra Mustafa bey yazahanenin kapısını açtı içeriye girdi peşinden gelen Muhtar ile Ali yi içerisini gezdir di Ali ye kendisinin zaman zaman istirahat ettiği odayı göstererek burada yatar kalkarsın dedi Ali yi odada bıraktı.

Ali odaya şöyle bir baktı odada yatak, eşya koymak için bir dolap, masa ve iki sendalye vardı Ali kendi kendine sanki bir otel odası dedi.

Valizini dolabın içine koyup Mustafa bey ile muhtarın yanına gitti bunu gören Mustafa bey hadi oğlum Ali hemen yan taraf da çay ocağı var oraya üç çay söylede içelim dedi.

Ali çay söylemeye gittikten sonra Mustafa bey Muhtara bak muhtar ben seni severim bu çocuk için bana kefil olurum dedin tekrar soruyorum bu çocuğa kefil misin;

Muhtarda hiç düşünmeden ben Ali ye her şeyi ile kefilim maddi zarar verir diye düşünüyorsan verdiği zararı da gel benden al dedi.

Bunu duyan Mustafa bey tamam o zaman ben sana güveniyorum dedi.

Bu arada çaylar geldi,içildi;

Mustafa bey Ali ye oğlum ben şimdi muhtarla bir işimiz var gidiyorum sende buraları biraz toparla müşteri gelirse bir saat sonra geleceğimi isterlerse beklemelerini söyle, telefon çalarsa da Aslı emlak de buranın ismi Aslı ev, arsa, arazi sorarlarsa benim dışarıda olduğumu bir saat sonra geleceğimi ellerinde kendilerine uygun yerlerin olduğunu ancak bu konuda benimle görüşmeleri gerektiğini bir saat sonra geleceğimi söyle dedi ve muhtarla birlikte çıktılar.

Arabaya binip giden Mustafa bey ve muhtarın arkasından sendalyeye oturup kendi kendine ben bu adamları mahçuğ etmemeliyim hele hele bana sahip çıkıp kefil olan muhtarı mahçup etmemeliyim diye düşündü ve elimden gelen ne varsa yapacağım dedi,kendi kendine söz verdi.

Kalkıp iş yerini bir güzel süpürdü temizledi temizlik bitikten sonra kendine bir çay söyledi çayını yudumlarken bir müşteri geldi ellerinde on onbeş dönüm büyüklüğünde bir arazi olup olmadığını sordu.

Ali hiç düşünmeden bey efendi kolay elimizde yoksa da size buluruz siz önce ne içersiniz çay mı kahvemi yoksa soğuk bir şey mi diye gelen müşteriye sordu gelen müşteri de bu davranıştan memnun olarak bir çayınızı içeyim dedi Ali hemen çayı söyledi.

Gelen müşteri sen bu işi biliyorsun dedi;

Ali de hayır ben daha bir saat olmadı bu işi yapmaya patron beni bıraktı bir yere gitti biraz sonra gelir dedi.

Gelen müşteri nerelisin daha önce ne yapardın dedi Ali de kısaca hayat hikayesini anlattı zamanda bir süre geçmişti.

Bu arada Mehmet bey de geldi bekleyen müşteri ile kısa bir hoş beşten sonra aranılan büyüklükteki arazi ellerinde olduğu anlaşıldı gidip bakıldı ve bu yerin müşteri tarafından alınmasına karar verildi kaparo alındıktan sonra tapu için gün kararlaştırıldı.

Satıştan memnun olan Mehmet bey Ali yi yanına çağırarak oğlum bu satış senin kısmetin senin uğurun dedi ve Ali ye bir miktar para verdi sen bu işin piri olacaksın baksana daha ilk gün müşteriyi davranışlarıyla, konuşmalarıyla memnun ettin yeri sattık haa birde unutma bu müşteri yeri senin tatlı dilin sayesinde aldı böyle olmaya devam et oğlum dedi.

Ali ; bu sözler karşısında ve kendisine zorla verilen para karşısında ezildi büzüldü ama Mehmet beyin verdiği parayı da zor da olsa aldı.

Akşam olduğunda Mehmet bey gitti Ali de kendisine gösterilen odaya girdi odaya gittiğinde kendisine verilen parayı saydı vay be ben bu parayla beş koyun alırım dedi Ali nin akli hala köyünde ve çiftçilikteydi nasıl olmasın ki köyde doğmuş, köyde büyümüşü başka bir şey bilmiyordu ki.

O gece sevinçtenmi hüzünden mi doğru dürüst uyuyamamıştı.

Köyde alışık olduğu için sabah erkenden uyandı, saate baktığında saat daha altıydı elini yüzünü yıkadı üzerini giydi kendi kendine şöyle çevreyi bir dolaşayım neler var bir göreyim birde kahvattı yapayım dedi.

Biraz dolaştıktan sonra açık olan ve içeride üç beş müşterisi olan lokantaya girdi kendine bir çorba söyledi çorbayı içerken anasının yaptığı tarhana çorbası aklına geldi ve kendi kendine nere de bu çorba nere de annemim yaptığı tarhana çorbası dedi ve isteme ye isteme ye çorbasını bitirdi parasını ödeyip dışarıya çıktı.

Yazıhanenin yanına geldiğinde de çay ocağından bir çay içmek için içeriye girdi kendisine bir çay söyledi çayını içerken içeriye kendisinden yaşça büyük biri selam vererek girdi kendine bir çay söyledi çayı getiren garson gelen şahısa bak sen gül gibi adamın yanında işi bıraktın şimdi sokaklarda geziyorsun dedi.

Bunun üzerine gelen şahıs ben çok büyük hata yaptım yanlış yaptım Mehmet abi yi hep aldattım şimdi geldiğinde kendisinden özür dileyeceğim elini eteğini öpüp af etmedini isteyeceğim tekrar işe alması için yalvaracağım dedi.

Bunun üzerine garsan da artık çok geç Ali yi göstererek Mehmet abi bu arkadaşı işe almış dedi.

Bu şahıs da Ali nin yüzüne bakıp oturduğu yerden kalkıp yanına gidip isminin İsmail olduğunu nereli olduğumu daha önce emlekçilik yapıp yapmadığını sordu.

Ali de hayır daha ilk defa başkasının yanında çalışıyorum dedim.

İsmail hayırlı uğurlu olsun Mehmet abi çok iyi bir insan ama ben onun iyi niyetini hep kötüye kullandım ona yalan söyledim gelen müşterileri de geri gönderdim elimizde olanı da yok dedim ama neden dedim biliyormusun Mehmet abinin doğuştan özürlü ayağının biri hafif topallayan kızı var Mehmet abinin parası var diye ona göz koydum kıza arkadaşlık teklif ettim kıızı da beni tersledi bana yüz vermedi bende bu yüzden kızdım Mehmet abiye yapmamam gereken şeyleri yaptım zarara uğrattım dedi.

Ali de hiçbir şey söylemeden kendi çay parası ile İsmail in çay parasını ödedi tam dışarıya çıkarken İsmail merak etme arkadaş ben oraya gelmiyeceğim dedi.

Ali yazıhaneye giderken acaba İsmail neyi kötüye kullanmıştı, neleri yalan söylemişti, müşterileri ne için geri göndermişti diye düşüne düşünene kapının önüne geldi ve kapıyı açtı.

Sağa sola çeki düzen verdikten sonra beklemeye başladı. Bu arada Mehmet bey geldi elinde bir paket vardı oğlum şunu al masaya koy kendine büyük, bana da küçük çay söyle dedi.

Ali; Ne bu bu mehmet abi dediğinde;

Oğlum yengen börek yapmış sanada getirdim çay söyle kahvaltını yap dedi.

Ali, de ben kahvaltı yaptım dediğinde oğlum bak bu hazır börekler benzemez yede görürsün dedi aklına annesinin kirlardan topladığı otlardan yaptığı börekler geldi karnının tok olmasına rağmen karnının acıktığını hissetti aslında karnı açılmamıştı ama annesinin yaptığı börekler aklına gelince karnı acıkır gibi olmuştu.

Gelen çayı aldı şekerini karıştırdı börekten bir lokma aldı ağzına attı ve yutmak üzereyken annesinin yapmış olduğu ispanaklı böreğe benzediğini anladı başladı ağlamaya;

Ali nin ağladığını gören Mehmet bey ne oldu oğlum dedi;

Ali de annem geldi aklıma Mehmet abi yengemin ellerine sağlık tıpkı annem gibi yapmış dedi.

Mehmet bey Ali' ye o kadar duygusal olma oğlum böyle her şeyi annemin yaptığı, babamın söylediği deyip duygulanırsan hayatta başarılı olamazsın senin bu hassaslığını öğrenenler seni çok kullanır sen sen ol bazı duygularını kendinde tut herkeze belli etme etrafı duygu sömürücüleri ile dolu dedi.

Ali de Mehmet beyin ne demek istediğini anladı tamam abi dedi.

Mehmet bey Ali ye oğlum şu çekmecede araba anahtarları var o anahtarları al iki sokak ileride tamirci var bizim arabanın bir tanesi orada tamirde üç gün önce bırakmıştım tamirinin bitmesi lazım onu alda gel aman yavaş yavaş gel hemde arabaya alış dedi.

Ali arabayı almaya gittiğinde burada babasına bahsettiği asker arkadaşını gördü kısa bir hoş beş ve sohbetten sonra arkadaşının da buraya araba tamiri için geldiğini öğrendi arabayı alıp gitti.

Bir süre sonra arabayı tamir eden usta yazıhaneye parasını almaya geldi Ali ye tamirhane de konuştuğu kişiyi neren tanıdığını aralarındaki samimiyetin ne olduğunu sordu;

Ali de asker arkadaşı olduğunu ancak askerden sonra hiç görüşmediklerini tesadüfen orada karşılaştıklarını söylemesi üzerine;

Mehmet beyin çok samimi arkadaşı olan oto tamir ustası bak oğlum o çocuktan uzak dur o çocuk gayri meşru iş yapan birinin yanında çalışıyor onunla pek gezip dolaşma yoksa senin başın beladan kurtulmaz dedi.

Ali de beni uyardığın için Allah razı olsun usta dedi ve bobasının bununla ilgili söyledikleri aklına geldi ve vay be benim babam daha görmeden benim arkadaşımın yaramaz biri olduğunu aklından geçirdi, bu arkadaşı ile bir daha selamlaşmaktan başka samimiyetini ileriye götürmedi.

Ali bir gün babasının hastalandığını öğrendi hemen bobasının yanına köye gitti, babası hastaydı, abisinin evinde yatıyordu, abisine neden hastahaneye götürmeniz dediğinde;

Abisi kardeşim hastahaneye götüreceğim gücümüz mü var dedi.

Bunun üzerine Ali işyerinden aldığı arabaya bindirip hemen hastahaneye götürdü ama ne yazıkki

yapılan müdahalelere rahmet babası kurtarılamadı ve hakkın rahmetine kavuştu.

Babasını köye defnettikten sonra babasının kendisine verdiği koyunlar ile inekleri abilerine teslim ettikten sonra şehire işinin başına döndü.

Bir gün patronu Mehmet beyin kalp krizi geçirdiğini ve acil olarak hastahaneye götürülüp ameliyata alındığını duyar ve hemen hastahaneye koşar.

Bir süre sonra iyileşmeye başlayan Mehmet bey Ali ye bak bu gün öğleden sonra seni birileriyle tanıştıracam onlarla konuşuracağım öğleden sonra bir yere gitme mutlaka yanıma gel dedi.

Ali de bana babalık yapan Mehmet abi beni kiminle tanıştıracak kiminle konuşuracak diye merak etmeye başladı.

Hastahanedan dışarıya çıktı yemeğini yedi heyecanla hastahaneye Mehmet beyin yanına gitti, gittiğinde Mehmet beyin yanında annesi yaşında bir bayan la kara kaşlı, kara gözlü simsiyah saçlı güzel mi güzel bir genç kız duruyordu.

Mehmet bey Ali ye gel oğlum gel işte bu yengen, buda kızım Aslı bu güne kadar bir birinizi görmediniz ama seni benim kadar tanıyorlar dedi.

Ali içinden;

Beni görmediler nasıl beni tanıyorlar demek ki beni devamlı evde konuşuyorlar acaba ne gibi bir yanlış yaptım da onu konuştular diye düşünmeye başladı.

Ali nin durgunluğunu gören Mehmet bey Ali ye oğlum ben seni, senin nasıl bir dürüst çocuk olduğunu, işine nasıl sarıldığını, işinde nasıl başarı gösterip para kazandığını her zaman evde anlattım dedi.

Bunu duyan Ali kızarak abi senin bana yaptıklarının yanında ben sana ne yaptım ki diyebildi.

Mehmet bey;

Bak oğlum benim durumumu görüyorsun beni bir yokladılar ikaz verdiler ben artık gidiciyim ama ne zaman nasıl bilemiyorum, senden bir isteğim var eğer sende evet diyorsan bir tek çocuğum olan Aslı yı sana eş olarak vermek istiyorum dedi.

Bunu duyan Aslı Ali nin kızaran yüzüne baktı.

Ali de bu bakış üzerine daha da kızarak başını yere eğdi bir şey söyleyemedi

Bu durumu gören Mehmet bey oğlum ne oldu kızımı beyenmedinmi yoksa dedi.

Ali de nasıl olur Mehmet baba ben fakir ve kimsesiz biriyim hem kızın beni beğenirmi, istermi bilmiyorumki dedi.

Bu sözler üzerine Aslı Ali ye bu zamanda senin gibi dürüst, kalbinde kötülük olmayan kötü düşünceleri kafasına sokmayan biri nasıl bulunur eğer istersen seninle evlenirim dedi.

Kızının bu sözlerini duyan Mehmet bey Ali ye bu güne kadar sana verdiğim hiçbir işe hayır demedin bunada hayır demessin her halde dedi.

Ali de sen nasıl uygun görürsen öyle olsun Mehmet baba dedi.

Ali nin bu sözü üzerine hastahane odasını sevinç kapladı.

Bir süre sonra Mehmet bey hastahanedan çıktı düğün hazırlıkları başladı ve yapılan düğünde Aslı ile Ali evlenerek mutlu bir yuva kurdular.

Ali; Köyünü ve atalarını unutmadı. babasının, annesinin mezarlarını mermerden yaptırdı, köyüne su

getirilmesi, yol yapılması için elinden geleni yaptı, köyde yardıma muhtaçların yardımına koştı.

Mehmet bey de iyileşip sağlığına kavuştu ama iş yerine gitmeye yaramaz mı yaramaz ama çokta sevimli torunlarıyla zaman geçirmekten vakit bulamaz oldu.

Ali de işleri büyütmüş iş yerini de şirkete dönüştürmüş yanında otuz personel çalıştıran dürüstlüğü ile takdir toplayan ve saygı duyulan bir iş adamı olmuştu.

Bir de iş yerinin adını ASLİM olarak değiştirmişti.